

Wilsvrijheid

De wil van de mens onderscheidt hem van het dier - Waarom hebben we een vrije wil? - Lot en wilsvrijheid - De opdracht in ons aardse leven

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.4553 De gebrekkige toestand van de mens beantwoordt aan zijn wil
- BD.4993 Geestelijke dwang - Dogma
- BD.5141 Onterecht bezwaar dat we, door het noodlot bepaald, slecht moeten zijn
- BD.5378 De wil wordt beoordeeld, ook als de daad niet kan worden uitgevoerd
- BD.5648 Het aardse levenslot stemt overeen met de wil
- BD.6320 Dienen in vrije wil - Eigenliefde
- BD.6621 Afgedwongen handelingen zijn zonder waarde voor de eeuwigheid
- BD.6991 De vrije wil was aanleiding om van God af te vallen - Vergoddelijking
- BD.7051 Het lot wordt bepaald door de vrije wil
- BD.7213 De staat van het verantwoordelijk zijn - Geopende harten
- BD.7271 Heeft de mens een vrije wil?
- BD.7359 Het rijk der hemelen lijdt geweld
- BD.7762 Versterking van wil en Toevoer van kracht door Jezus
- BD.8143 De wil beslist vrij
- BD.8418 Genade van het verlossingswerk: 'n versterkte wil
- BD.8683 De uitwerking van de vrije wil
- BD.8753 De vrije wil moet geestelijk weten aannemen
- BD.8776 Geestelijke duisternis - Het loochenen van de vrije wil
- BD.8777 Gods volmaaktheid kent geen beperking van tijd en ruimte
- BD.8850 De vrije wil moet de waarheid aannemen
- BD.9026 Algehele overgave en totale onderwerping van de wil

---

BD.4553

30 januari 1949

De gebrekkige toestand van de mens beantwoordt aan zijn wil

De wetenschap dat Ik u het aardse leven gaf, is geen reden om aan te nemen dat u door Mij in deze gebrekkige toestand bent geplaatst waarmee u nu op aarde te maken hebt. U allen bent nu zo gevormd zoals uw wil, dat wil zeggen: niet zo, zoals uw wil in de staat als mens nu is, maar zo, zoals uw wil voor de belichaming als mens geard was.

Ik heb u de mogelijkheid gegeven - ondanks dat uw wil niet positief gericht was - toch op een zekere trede van de ontwikkeling omhoog aan te komen, doordat Ik uw wil kluisterde, doordat u ten gevolge van de "wet van je moet" dienend werkzaam kon zijn, en hiermee de ontzaglijke verwijdering tot Mij verkleind werd. Toen gaf Ik uw wil, die echter toch verschillend geard is bij ieder afzonderlijk al naar gelang zijn innerlijke weerstand tegen Mij, weer de vrijheid.

En aan deze wil beantwoordend, bent u, mensen gevormd, dat wil zeggen: verschillend voorzien van lichamelijke bekwaamheden, karaktereigenschappen en gevoelens, opdat u de best mogelijke gelegenheid hebt tijdens het aardse leven tot voltooiing te komen. En deze mogelijkheid staat ieder mens open: als volkomen wezen, aan het einde van zijn aardse leven, het geestelijke rijk binnen te gaan.

Dus gaf niet Ik u de fouten en zwakheden, integendeel, u zelf bracht ze in uw veranderde liefde mee, daar u anders direct alle fouten zou kunnen afleggen als uw liefde niet verkeerd gericht zou zijn. U allen denkt er te weinig aan dat u een vrije wil bezit en dat deze wil aanleiding is voor uw belichaming op aarde. In vrijheid van wil hebben de wezens - die u nu bent - eens gezondigd en in vrijheid van wil moeten ze nu hun zonden inzien en ze weer goed maken door bewust naar Mij te streven tegen wie ze eens gezondigd hebben.

U, mensen op aarde hebt nu bijna het doel bereikt, want u bent al aanzienlijk dicht bij de staat die eens uw bestemming was voor u afviel van Mij. Maar uw wil bepaalt het uiteindelijke resultaat. U moet zelf proberen alle fouten en zwakheden, slechte gewoonten en begeerten meester te worden en daartoe ontbreekt het u niet aan mogelijkheden hulp te krijgen, aan genade en kracht van boven. Maar als u zo van uzelf houdt, zoals u van aard bent, dan zult u nooit het laatste doel bereiken.

Daarom, bezie uzelf en probeer uzelf te veranderen, want eens moet u verantwoorden hoe u de korte tijd van uw leven hebt benut. Mijn liefde biedt u iedere mogelijkheid om u te voltooien - Ze eerbiedigt echter de vrijheid van uw wil.

Amen

BD.4993

2 november 1950

Geestelijke dwang - Dogma

Het grootste gevaar voor een mens is de geestelijke dwang die hem hindert bij het verkrijgen van inzicht en bij het uit vrije wil bepalen van zijn richting. Ieder mens is een individu, dat zich moet vormen tot volmaaktheid. Ieder mens is daarom ook verantwoordelijk voor zijn levenswandel, die nodig is om een bepaalde graad van volmaaktheid te bereiken. En ieder mens moet daarom vrij kunnen beslissen, hij moet voor Mij getuigen van zijn wil. Deze getuigenis verlang Ik, want Ik ga er niet mee akkoord dat een mens voor zijn medemensen de richting van hun denken, willen of handelen bepaalt. De vrijheid van wil van ieder mens moet onaantastbaar zijn. Ze wordt echter aangetast wanneer een wilsrichting wettelijk wordt vastgelegd en de mens nu door beloftes of bedreigingen ertoe wordt gebracht deze richting op te gaan.

Maar zo'n wilsdwang zal Ik nooit of te nimmer goedkeuren, zelfs al treed Ik er niet openlijk tegen op om juist geen dwang op de wil uit te oefenen. De mens is een denkend individueel wezen, dat Ik het vermogen heb gegeven vrij te kunnen willen en denken en wel alleen met het doel zelf te beslissen in het laatste stadium van zijn geestelijke ontwikkeling op aarde, en dat dan ook zijn loon ontvangen zal in de eeuwigheid, beantwoordend aan de beslissing van zijn wil. Wel is het goed en ook door Mij gewild dat een mens zijn medemensen op de hoogte brengt van het gevolg van zowel een juist gebruikte als een verkeerd gebruikte wil. Het is door Mij gewild dat de mensen opheldering ontvangen over de verhouding waarin de mens tot Mij, zijn Schepper, staat. Doch het volstaat wanneer hij juist wordt onderricht, dat hem de goddelijke liefdesleer wordt gebracht en hij ook wordt aangespoord de onbaatzuchtige naastenliefde te beoefenen. Maar alles moet zonder dwang gebeuren.

De mens moet dus onderricht worden, maar er niet toe gedwongen worden een aan hem overgebrachte leer aan te nemen, omdat hij zijn wil moet gebruiken naar eigen goeddunken en aandrang. Ik gaf de mensen de vrije wil, u echter neemt deze van hem af en gebruikt uw wil dus verkeerd, ofschoon u gelooft voor Mij en in mijn opdracht te werken. Nooit heb Ik mijn apostelen de opdracht gegeven mijn leer als geloofsdwang te verbreiden, omdat een geloof onder dwang nooit een geloof kan zijn dat heilzaam is voor de positieve ontwikkeling van de ziel. Altijd vraag Ik van de mensen alleen maar in Mij te geloven als hoogst volmaakt Wezen. Ik vraag alleen maar te geloven in mijn almacht, wijsheid en liefde en in de kracht van de liefde.

Want als u dit gelooft zult u zelf de kracht van de liefde ondervinden en dan al het andere wat er nodig is te geloven vanzelf inzien. Want dan werkt mijn geest in u, die u naar waarheid onderricht. Maar een gedwongen geloof levert u geen volmaaktheid op. Een gedwongen geloof zal ook zelden levend worden en aan een gedwongen geloof

kan Ik geen waarde toekennen als vrije wilsbeslissing, omdat dan de vrije wil nog niet werkzaam werd in u, maar u zich alleen volgens uw opvoeding uitspreekt voor een geloofsrichting zonder die goed te hebben onderzocht op haar waarde of waardeloosheid. Wat Ik van u vraag te geloven is dat u alleen maar door de liefde zalig kunt worden.

Maar ook dit geloof moet u zelf verwerven. U kunt wel de leer daarvan aannemen, u moet echter eerst de liefde beoefenen om in uzelf er zeker van te zijn dat de liefde de verlossende kracht is. En pas deze innerlijke overtuiging is het geloof dat tot leven wekt, omdat het in vrije wil werd verkregen. Doch iedere dwang is een teken van onvolmaaktheid, omdat iedere dwang strijdig is met de vrijheid, die het geestelijke wezen echter in het allereerste begin eigen was en die het daarom ook moet terugwinnen om zalig te worden. Hoe kan een dwangmaatregel als in overeenstemming met mijn wil worden beschouwd, die de mens de geestelijke vrijheid ontnemt, wanneer hij in zekere zin "plichtmatig" iets geloven moet wat van Mij uit vraagt om volledige vrije overweging en acceptatie? Ik als hoogste Wetgever heb, op het gebod van de liefde na - dat ook de tien geboden van Mozes omvat, dat echter ook alleen dan vervuld wordt wanneer de liefde vrijwillig beoefend wordt - u mensen geen verder gebod gegeven, omdat zoiets tegen Mij zelf zou getuigen of de vrije wil van de mens twijfelachtig liet worden. De mensen echter matigen zich aan wetten uit te vaardigen zonder daartoe de bevoegdheid te hebben. En daarmee tasten ze de vrije wil van hun medemensen aan.

Iedere wet is dwang en iedere dwang is tegengesteld aan mijn wil. Zodra de mens niet zelf vrij kan denken, zodra hij een leer geloven moet, is zijn wilsproef waardeloos. Want hijzelf moet beslissen, maar geen beslissing nemen onder dwang. En dwang is iedere dogmatische leer, ongeacht of ze volgens de waarheid is of niet. Ieder dogma doet dus de vrije wil geweld aan. De wil is onvrij op het moment van een geestelijke beslissing, omdat deze hem al is voorgeschreven en ogenschijnlijk alleen vermeden kan worden door het begaan van een zonde. Maar van mijn kant heeft ieder mens het recht van vrije wilsbeslissing. Ik vraag hem alleen na te denken over wat er van hem wordt verlangd te geloven. En kan hij het niet met overtuiging aannemen ondanks nadenken, dan reken Ik hem dit niet als zonde aan. Wel echter zondigt hij, wanneer hij een leer met de mond belijdt zonder zijn hart te hebben geraadpleegd. Want ieder mens is alleen verantwoordelijk voor zichzelf en het is een aanmatiging, wanneer één mens het geloof van vele duizenden wil bepalen door een gebod, zoals een dogmatische leer altijd kan worden beschouwd. Niets van wat de wilsvrijheid van de mens aantast, kan ooit mijn instemming vinden. Want Ik zelf overreed de mensen niet eenmaal om de waarheid aan te nemen, als hun eigen wil er niet naar verlangt. Wel onderricht Ik de mensen voortdurend en doe Ik hen de zuivere waarheid toekomen, maar het staat ieder vrij haar aan te nemen of af te wijzen. En zo moet ook u uw medemensen alleen maar

onderrichten in alle liefde, maar steeds alle vrijheid van een beslissing aan hen zelf overlaten omdat een geloof vanuit dwang voor Mij niet telt.

Amen

BD.5141

31 mei 1951

Onterecht bezwaar dat we, door het noodlot bepaald, slecht moeten zijn

Wat u tot zegen strekt, doe Ik u toekomen. Wat u echter hindert in uw geestelijke ontwikkeling is niet mijn wil, maar de wil van hem die u van Mij wil scheiden. Desondanks laat Ik het toe om u mensen de wils- en geloofsvrijheid niet te ontnemen en om uzelf aan te zetten tot onderzoek van welke geest iets is uitgegaan. Alles kan u tot zegen strekken, want ook het slechte kan voor uw ontwikkeling van nut zijn in zoverre, dat u het leert inzien en verafschuwen en u dus kiest voor goed of kwaad, waartoe ook nodig is dat u van beide op de hoogte bent. Maar het kwade gaat niet van Mij uit, integendeel van de kracht die Mij tegenwerkt, die dus ook op de wil van de mens inwerkt om hem te winnen. De mens echter beslist zelf.

Waar mijn tegenstander bij een mens weerklank vindt, daar kan niet van mijn werken aan de mens gesproken worden, omdat de mens niet gedwongen wordt tot zijn keuze, zijn handelen en denken, maar omdat hij het vrijwillig doet en omdat hij ook het vermogen heeft goed en kwaad te onderscheiden. Daarom draagt hij ook de verantwoordelijkheid voor de richting van zijn wil en daarom scheidt hij zich ook zelf zijn lot in de eeuwigheid. En niemand zal kunnen zeggen dat Ik hem niet benaderd heb, want het leven van alle mensen heeft, door het lot bepaald, voldoende gelegenheden waarin hij een leidende en beschikkende Macht kan herkennen die zich aan hem openbaart. Slaat hij echter geen acht op zulke gelegenheden of laat hij zich er toe overhalen, zich negatief te ontwikkelen, dan misbruikt hij zijn vrije wil en gebruikt hem dus in de verkeerde richting. Hij begeeft zich zelf in de macht van mijn tegenstander, zonder door hem gedwongen te zijn.

Het bezwaar is dus niet terecht dat de mens, als hij zich onder ongunstige invloed bevindt, niet anders zou kunnen handelen dan slecht en dat deze slechte invloed hem onontkoombaar dwingt om slecht te zijn. Het lot neemt altijd een zodanige vorm aan dat de mogelijkheden om zich positief te ontwikkelen overheersen wanneer de wil goed is. De mens hoeft niet te mislukken als hij dat zelf niet wil, want steeds staat hem dit ene ter beschikking: Mij om hulp vragen, en die wordt hem altijd verleend. En elk leed, elke slag van het noodlot moet hem tot dit verzoek aansporen, dan is de mens nooit in gevaar weg te zinken, want Ik wacht er slechts op dat hij zijn gedachten op Mij richt om hem vast te kunnen pakken en hem vast te houden zodat hij niet zal vallen. Het

gebed tot Mij is de afweer van dat wat hem schade wil berokkenen. Het gebed tot Mij geeft kracht en sterkt de mens in elke verzoeking. De mens staat tussen twee machten in en voor een van die twee moet hij kiezen. Begrijpelijkerwijs zullen beide op hem inwerken en trachten invloed uit te oefenen. Daarom laat Ik ook het werkzaam zijn van mijn tegenstander toe, maar laat de mens niet onbeschermd aan zijn macht over, veeleer probeer Ik hem door nood en andere slagen van het lot zover te brengen dat hij tot Mij roept, omdat Ik pas met mijn macht en liefde kan ingrijpen als zijn wil voor Mij heeft gekozen.

Hij moet in volledig vrije wil tot Mij komen en doet hij dat niet vanzelf, dan moet Ik hem ertoe brengen door hachelijke situaties van allerlei aard, die dan echter steeds kunnen dienen tot zijn zielenheil en daarom door Mij zijn toegelaten. Het kwade echter scheidt de mens zichzelf als hij diegene macht over zich laat verkrijgen die de liefde heeft veranderd in het tegendeel en die daarom steeds slecht en liefdeloos zal handelen en daaraan gemakkelijk te herkennen is. Maar Ik hinder hem niet, want ook zijn activiteiten hebben de wilsbeschikking als doel. Maar zalig zij die zich naar Mij toe laten drijven, die zijn intriges doorzien en hem willen ontvluchten. Dezen pak Ik vast en trek Ik naar Mij omhoog, want ze hebben hun wil goed gebruikt en dientengevolge de beproeving van hun aardse leven doorstaan.

Amen

BD.5378

29 april 1952

De wil wordt beoordeeld, ook als de daad niet kan worden uitgevoerd

De wil wordt beoordeeld, ook als de daad niet kan worden uitgevoerd. Maar steeds moet u gezegd worden dat de wil niet alleen door woorden kan worden uitgedrukt, maar dat Ik de wil op zich beoordeel. Alles wat u in uw hart voelt, wat in u opstijgt als wens die u aanzet iets te doen - of tot goed of tot slecht handelen - dat is de wil die uw geestelijke ontwikkelingsgang bepaalt en waarvoor u zich eens moet verantwoorden.

De wil is in u gelegd daar u anders niet als wezen beschouwd zou kunnen worden - en deze wil is vrij. Er kan door niemand over worden beslist. Begrijp dit goed: de wil in u is aan geen dwang onderworpen ofschoon u bij de uitvoering van uw wil gehinderd kunt worden. Daarom zeg Ik u: uw wil wordt beoordeeld, die dus goed of verkeerd gericht kan zijn. En daarom zal nooit bestreden kunnen worden dat u, mensen een vrije wil hebt - ook als u vaak niet kunt realiseren wat u wilt omdat andere mensen of ook Ikzelf de wil tegenover de uwe stellen en nu de sterkte van deze wil uw voornemen verhindert. Dat Ik mijn wil vaak tegenover de wil van de mensen stel, dient alleen hun geestelijke voltooiing, het zal echter nooit de wil van de mens onvrij kunnen maken.

Want de wil wordt door het denken van de mens zelf bepaald en zo kan het denken van de mens verkeerd of goed zijn, al naargelang de graad van liefde die in hem ontstoken wordt.

De liefde echter is mijn goddelijke kracht en ze stroomt ieder wezen toe. En het hart dat zich door deze kracht laat aanraken, zal ook goede gedachtestromen opnemen en de wil in zich ook de juiste richting geven, terwijl de toevoer van slechte gedachten uit een liefdeloze sfeer komt en begrijpelijkerwijs door die mens worden opgevangen die eveneens zonder liefde is en daarom ook zijn wil op het kwade is gericht, zelfs als de mens het niet verwerkelijken kan.

Om hem zondig te laten zijn is zijn wil echter voldoende, dat wil zeggen: zijn denken en willen is tegen Mij gericht en heeft ook overeenkomstige werken ten gevolge. En zo kun je zeggen, dat goed denken en goed willen altijd alleen maar door een liefdevol mens tot stand kan worden gebracht, want de liefde geeft alles de goede richting. En daarom moet de mens zich met heel zijn wil aan Mij overgeven, omdat dan zijn denken door de liefde niet anders dan goed kan zijn en zich bijgevolg naar Mij wendt, zijn Schepper en Vader van eeuwigheid. Daarom zou de mens met zijn wil dat alles moeten nastreven wat naar Mij leidt, zelfs als er wordt geprobeerd, door een tegengestelde wil, hem daarin te hinderen - omdat Ik zelf dan diegene nog dichter tot Mij trek die zich door de liefde de aanspraak Mij te bezitten, heeft verworven. En daar ieder mens tot liefde instaat is en dus goed denken en willen kan, is hij ook voor zijn wil verantwoordelijk - en daarom wordt ieder geoordeeld naar zijn wil.

Amen

BD.5648

11 april 1953

Het aardse levenslot stemt overeen met de wil

Ik ben uw aller Vader, en zo zal het u ook begrijpelijk zijn dat Ik ieder van mijn kinderen mijn vaderliefde ten deel laat vallen en dat Mij ieders lot na aan het hart ligt, dat Ik zelf ieder kind bij de hand neem tot het zelf kan gaan, tot het is volgroeid tot een Mij gelijkend wezen - tot het ten nauwste met Mij verbonden is en dan dus denkt en handelt volgens mijn wil.

Van eeuwigheid af is de ontwikkelingsgang van ieder wezen uitgestippeld, wat echter niet betekent dat het willoos deze weg moet volgen, veeleer zag mijn wijsheid in, welke weg beantwoordt aan de wil van het wezen en nochtans de grootste mogelijkheden biedt het naar Mij te voeren. Want Ik zag zowel de weerstand alsook het afnemen van de weerstand in een wezen en mijn heilsplan paste zich aan die wil aan. Ieder wezen mist de herinnering aan de vroegere staat van zaligheid in het allereerste begin, maar

ook aan zijn val in de diepte. Bijgevolg kan zijn wil zich volledig vrij uitspreken voor elke richting - en hij wordt door Mij op geen enkele manier beïnvloed. Maar mijn liefde en wijsheid plaatst het wezen steeds in de, voor de verandering van zijn wil, gunstige omstandigheden. Het kan heel gemakkelijk een goede beslissing nemen, maar het is er niet toe gedwongen.

Nooit zal Ik zelf zijn ontwikkelingsgang voor hem verzwaren, omdat Ik een oneindige liefde voel voor datgene wat uit Mij is voortgekomen, en omdat deze liefde steeds alleen vurig verlangt naar de terugkeer van het wezen, naar Mij, zal Ik het dus het wezen steeds makkelijk maken de juiste weg naar Mij te vinden. Ik zag ook van eeuwigheid af de mislukkingen. Ik zag de hernieuwde afval van mijn schepselen van Mij, welke steeds een nieuwe gelegenheid vereist, mijn doel eens te bereiken. Maar ook deze mislukkingen zijn meegerekend en remmen Mij niet in het genezingsproces door Mij, ze verlengen dit alleen en vragen om meer doeltreffende middelen - en eens leiden die ook naar het doel.

Hoe dus het lot van de mens op aarde is, stemt steeds overeen met mijn heilsplan van eeuwigheid, daar Ik ook van eeuwigheid af op de hoogte ben van diens wil en steeds beantwoordend aan deze wil hierop inwerk - het aardse leven dus zo op de mens afkomt zoals het gunstig is voor de verandering van zijn wil. Als Vader van mijn kinderen ken Ik waarlijk ook elk karakter en moet Ik derhalve ook ieder van mijn kinderen anders aanpakken om het voor Mij te winnen - om zijn liefde voor Mij te verwerven. want dat is mijn doel dat ze Mij hun liefde schenken. En daarom dwing Ik hen niet, maar laat hun hun vrijheid, want dwang kan slechts tot gehoorzaamheid uit vrees leiden, nooit echter tot gehoorzaamheid uit liefde.

Ik echter verlang vurig naar de liefde van mijn kinderen en daarom verlies Ik nooit mijn geduld, zelfs wanneer mijn plan om ze terug te voeren lange tijd vergt. Ik zal steeds rekening houden met de wil van ieder van mijn schepselen, maar eens zal het vrij voor Mij kiezen, eens zal de liefde tot Mij doorbreken, het zal zijn wil aan Mij onderwerpen, het zal naar mijn liefde verlangen - en mijn vaderliefde zal het kind tot zich trekken en het nu eeuwig niet meer laten gaan.

Amen

BD.6320

27 en 28 juli 1955

Dienen in vrije wil - Eigenliefde

Wie op de hoogte is van de ontwikkelingsgang van het geestelijke, wie is onderricht over de zin en het doel van de schepping, die weet ook dat de mens als volkomen scheppingswerk de afsluiting van een eindeloos lang ontwikkelingsproces vormt dat

zich op deze aarde heeft afgespeeld. Verder weet hij dat op dit aardse leven onherroepelijk een verblijf in het rijk hierna volgt, waar er geen materiële scheppingen meer zijn, waar weliswaar de verdergaande ontwikkeling onder ontzettend zware omstandigheden nog wel door kan gaan, maar geheel anders dan in de materiële wereld. En hij weet dat dit lot al diegenen treft die de ontwikkelingsgang op aarde niet zover hebben voltooid, dat hun ziel in het lichtrijk kan binnengaan. Dit inzicht echter hebben slechts weinig mensen op de aarde, want om dit te kunnen begrijpen en te geloven is op de eerste plaats de wil nodig dit alles te willen weten, maar het verlangen naar inzicht is maar zelden bij de mensen aanwezig. Daarentegen is de menselijke wil er uitermate sterk op gericht zich de schepping zoveel als mogelijk is ten nutte te maken, dat ze het lichamelijk leven tot voordeel strekt. Weliswaar helpen de mensen daardoor onbewust het nog in de schepping gebonden geestelijke omhoog, omdat dit nu kan dienen al is het ook onder de wet van je moet'- maar welke winst levert dat hun ziel op? Tegenwoordig wordt er zeer veel materie door menselijk willen opgelost, zielepartikeltjes worden daardoor vrij en deze worden dan volgens goddelijke wil omgevormd tot nieuwe scheppingen waaraan een dienende functie is toegewezen die het geestelijke onvermijdelijk opwaarts laat klimmen.

De mens bevrijdt dus iets geestelijks uit de materie, maar hijzelf kan daarbij in zijn ontwikkeling blijven staan of ook nog achteruit gaan, wanneer hij niet tegelijkertijd zijn medemensen in vrije wil behulpzaam is. En omdat hij immers zelf niet meer onderworpen is aan de, je moet, wet, kan en moet hij zijn positieve ontwikkeling zelf door vrijwillige werken van liefde bespoedigen. En zodra hij dit bewust doet - steeds met de wil zijn medemens van dienst te zijn, kan zo zijn aardse activiteit een onvermoede zegen voor zijn ziel opleveren, zelfs als hij niet op de hoogte is van de ontwikkelingsgang van het geestelijke, zelfs wanneer hij niets weet van de zin en het doel van het aardse leven en van de scheppingen van deze aarde. En hij hoeft ook dit alles niet per se te weten, als hij maar vrijwillig dienstbaar is in liefde. Maar meestal wordt de mens door liefde voor een bezigheid gedreven, die echter geen naastenliefde is - het is slechts de liefde voor zichzelf. Dan kan zijn activiteit ook een schadelijke uitwerking op zijn medemensen hebben, omdat de eigenliefde deze meer bevrediging vindt, hoe kariger de medemens erdoor bedacht wordt.

De eigenliefde heeft echter ook een ongunstige uitwerking op de scheppingswerken die de mens als arbeidsterrein zijn toegewezen, doordat vaak voortijdig de ontwikkeling van het geestelijke in zulke scheppingswerken wordt afgebroken, en dat omwille van eigen voordeel, omdat de eigenliefde indruist tegen de goddelijke orde en daarom ook de handelwijze van de mens helemaal tegen de goddelijke ordening gericht is. Zelfs als zulke mensen, bij wie de eigenliefde nog voorop staat, op de hoogte waren van zin en doel van de schepping en het aardse leven, zouden ze toch hun verkeerde manier van leven en het handelen tegen de goddelijke ordening in niet opgeven - omdat

de eigenliefde hen geheel beheerst en ze voor andere denkbeelden ontoegankelijk zijn. En deze mensen komen in een gesteldheid in het geestelijke rijk die helemaal ontzettend is, want ze kunnen hun eigenliefde nu niet meer bevredigen zoals op aarde, en de weg naar de juiste liefde, naar de liefde voor de naaste is voor hen oneindig lang en vaak helemaal niet te vinden.

De mens die alleen van zichzelf houdt, neemt dus ook de liefde voor de materie met zich mee in het hiernamaals. En het kwijtraken van deze verkeerde liefde is daar voor hem uitermate zwaar, want steeds verschijnen er zaken voor zijn ogen die hij op aarde met al zijn zinnen begeerde. En deze schijnbeelden prikkelen hem tot het uiterste, waarna ze direct vergaan als hij zijn begeerten wil bevredigen. Daardoor worden die begeerten des te heftiger en het zijn ontzettende kwellingen die de ziel nu heeft uit te staan en dat zo lang - tot ze zelf in zich de begeerte bestrijdt, wat dan ook steeds zwakker wordende verzoeken tot gevolg heeft.

Maar de mensen weten niet welke voordelen ze zich kunnen verschaffen voor het rijk hierna, wanneer ze al op aarde de materie overwinnen, wanneer ze zelf gaan heersen over de materie en er niet de slaaf van worden. De mens kan op aarde alles dienstbaar aan zich maken, want het doel van de hele schepping is dat ze de mens en ieder schepsel dient, omdat dienen voor het erin gebonden geestelijke verlossing betekent. En zo draagt dus de mens zelf daar veel toe bij, wanneer hij de materie de mogelijkheid biedt te dienen, wanneer hij zelf dingen maakt waarvan het doel is dienstbaar te zijn en waarvan hij ook wel genieten mag als een geschenk van God. Maar hij moet steeds aan de geestelijke bestemming van materiële dingen denken, er zich echter niet aan ketenen zodat net al zijn zinnen en trachten alleen nog gaat om het winnen van materiële goederen, om zich daarmee een behaaglijk leventje te verschaffen. Want dientengevolge zal hij steeds weer een prooi worden van wat ver onder hem staat in ontwikkeling wat voor hemzelf dan geestelijke achteruitgang betekent. Steeds moet de ontwikkeling een opwaartse zijn. Het doel van de mens tijdens het aardse leven is, helemaal vrij te worden uit de materiële vorm, deze te overwinnen. Dan kan de ziel vrij en onbezorgd het aardse lichaam verlaten en zich in stralende hoogten verheffen. Dan wordt ze niet meer door de materie weerhouden en gedwongen zich nog langer in aardse sferen op te houden - ofschoon ze niet meer op aarde leeft.

Hoe oneindig dankbaar de ziel is die zich bevrijden kan uit deze sferen, weet u, mensen op aarde nog niet. Maar laat u dit gezegd zijn, dat datgene wat u op aarde met al uw zinnen nastreeft, uw grootste vijand is. Want uw gelukzaligheid ligt in de vrijheid, onvrij echter bent u, zolang de materie u nog in de greep heeft. En de materie ketent u zolang als uzelf nog door de eigenliefde beheerst wordt, als u zelf u niet door dienende liefde van haar losmaakt. Alleen wie dienstbaar is, wordt vrij. En het bestaan als mens geeft u steeds gelegenheid om in liefde te dienen.

Maar als mens hebt u weer een vrije wil en u wordt niet, zoals in het voorstadium van uw ontwikkeling, gedwongen te dienen. De liefde moet u nu aansporen om dienstbaar te zijn. Maar de dienende liefde zal alleen die mens beoefenen die de eigenliefde verslaat, die niet wil bezitten, maar weggeven. Deze echter leert ook de materie niet te tellen, hij maakt er zich los van en wordt daardoor helemaal vrij. Zijn ontwikkelingsgang op aarde is dan met het resultaat van een totale vergeestelijking van zijn ziel besloten, die nu weer in het geestelijke rijk in licht en volheid van kracht werkzaam kan zijn. En ze zal zich daar ook weer over de zielen ontfermen in dienende liefde, die nog in onvrijheid en troosteloosheid smachten en die hulp behoeven om zich ook eindelijk uit hun kluisters te kunnen bevrijden.

Amen

BD.6621

14 augustus 1956

Afgedwongen handelingen zijn zonder waarde voor de eeuwigheid

Wat u gedwongen verricht, brengt u niet tot zaligheid. Wat u ook doet, moet in u uit een mate van liefde ontspringen, u moet het vrijwillig uit liefde doen, wil het u geestelijk zegen opleveren, wil het u naar de voltooiing brengen. En daarom kan het vervullen van een gebod nooit een positieve ontwikkeling met zich meebrengen, tenzij het gebod van de liefde wordt nageleefd dat Ik zelf u als het belangrijkste en voornaamste gebod gegeven heb, dat echter niet tot een wettelijk gebod gerekend kan worden omdat de liefde iets vrij's is, dat geen dwang verdraagt. U moet dus in de liefde leven om zalig te kunnen worden.

En dat wil Ik door mijn gebod bereiken.

Maar werken die zonder liefde gedaan worden, zijn nog geen vervulling van mijn geboden van de liefde. Want Ik heb u niet bevolen werken te verrichten, maar om liefde te beoefenen. En de liefde kan niet onder dwang geëist worden, de liefde moet uit vrije wil gebeuren en aan het hart ontspringen. En zo kan Ik dus als zonder nut voor de eeuwigheid aanmerken wat vanuit dwang wordt uitgevoerd - zelfs wanneer het goede werken zijn - want ze hebben de ware liefde niet als beweegreden, die de ziel de hoogste goederen zou kunnen opleveren. Als echter het verrichten van goede werken zonder liefde al nutteloos is voor de eeuwigheid, hoeveel nuttelozer is dan het naleven van geboden die u van menselijke zijde gegeven werden. Alleen wat u vrij vanuit uzelf doet, wordt door Mij gewaardeerd naar de graad van uw liefde, nooit echter acht Ik dat wat u doet om plichten te vervullen die van u geëist worden, tenzij u daartoe ook niet door een gebod wordt gedreven, maar door de liefde tot Mij. Dit onderscheid moet u steeds maken en kennen, dat liefde alleen elke daad en iedere gedachte pas waarde

geeft, dat alles echter waardeloos is, wanneer de liefde ontbreekt. Onderwerp dan uw denken en handelen ernstig aan een onderzoek, dan zult u ook spoedig inzien of u zich geestelijke rijkdommen verzameld heeft of dat u tot nu toe arm gebleven bent.

En u zult ook beseffen dat nooit Ik de grondlegger van geboden kan zijn, die plichtmatig vervuld moeten worden, die handelingen voorschrijven waarvan op de naleving streng wordt gelet.

U zult ook de gebrekkigheid van voorwaarden inzien, die Ik niet gesteld kan hebben, omdat ze een zekere dwang voor de mensen inhouden, dat echter nooit volgens mijn wil is. Ik waardeer alleen wat de vrije wil doet, want alleen om die reden heb Ik u de vrije wil in het stadium als mens teruggegeven, omdat u deze beproeven moet. U moet zelf over uw lot in de eeuwigheid beslissen, en opdat u uw wil juist gebruikt, moet u ook juist worden onderwezen.

Alleen dit laatste is de taak die Ik mijn discipelen stelde toen Ik op aarde leefde en die Ik steeds aan mijn volgelingen op aarde stel: te onderrichten en de mensen mijn wil te verkondigen.

Nooit echter heb Ik opdracht gegeven, wetten uit te vaardigen en de mensen te dwingen zich aan deze wetten te houden door te dreigen met tijdelijke of eeuwige straffen.

De mensen moeten zowel de gevolgen van een waar leven in liefde alsook van een liefdeloze levenswandel worden voorgehouden, maar dat zou ook voldoende moeten zijn.

De mensen moet echter geen vrees en angst worden aangejaagd door te dreigen met eeuwige straffen en daardoor ertoe worden gebracht, nauwgezet alles te doen wat er nu van hen verlangd wordt, en daardoor eerder de liefde in hen verstikt, dan dat ze ontvlamt. Iedere geestelijke dwang is dus te veroordelen, want ze hindert de mensen vrij te beslissen. Alleen de liefde verschaft de ziel een leven in gelukzaligheid, de liefde echter duldt geen dwang, daar ze anders geen "liefde" genoemd kan worden. En daarom moet iedereen met zichzelf in het reine komen bij al zijn denken en handelen, of dit door de liefde wordt bewerkstelligd of alleen een naleven is van wetten, die zogenaamd door Mij werden uitgevaardigd.

Ik vraag niets anders van u dan alleen liefde voor Mij en voor de naaste, die u Mij echter in vrije wil moet schenken.

Pas dan vervult u mijn gebod en kunt daardoor eeuwig gelukzalig worden.

Amen

BD.6991

11 december 1957

De vrije wil was aanleiding om van God af te vallen - Vergoddelijking

Uit Mij kwam alleen het volmaakte voort. Want de diepste liefde en hoogste wijsheid liet alles ontstaan en voor mijn macht was niets onmogelijk. Dus kon Ik ook wezens uit Mij laten ontstaan in de hoogste volmaaktheid, die Mij als mijn evenbeelden zelf gelukkig maakten. Ze waren geschapen als miniaturen van Mij zelf en het was voor Mij zelf het hoogste geluk, de werken van mijn schepping in volheid van licht en kracht te laten scheppen en werken om ook hun weer dezelfde diepe vreugde te schenken, zich te kunnen verheugen in de werken die ze geschapen hadden. De benodigde kracht om te scheppen doorstroomde alle wezens en stelde hen tevens in staat scheppend bezig te zijn. Maar ze waren als het ware alleen de uitvoerders van mijn wil, omdat met de kracht van de liefde die hen toestroomde ook mijn wil die wezens vervulde. Zij waren dus steeds alleen mijn "schepselen" gebleven, wanneer Ik hen niet, als helemaal vrij, buiten Mij geplaatst zou hebben, met een vrije wil die ze in elke richting konden ontplooien. Nu pas konden ze worden aangemerkt als hoogst volmaakt, maar ze konden nu ook hun volmaaktheid verliezen.

Zolang mijn wil hen leidde, zouden ze nooit hun staat van volmaaktheid hebben verloren, maar de vrije wil gaf daartoe de mogelijkheid, zoals deze anderzijds ook de volledige vergoddelijking van de geschapen wezens mogelijk maakte, zodat ze net als kinderen aan mijn werken en vormgeven konden deelnemen, vrij uit zichzelf en toch in algehele overeenstemming met Mij en mijn wil. Nu is pas het hoogste doel bereikt dat Ik nastreefde toen Ik wezens schiep vanuit mijn liefde en mijn macht. Want nu kan ieder wezen zijn volmaaktheid niet meer verliezen en is het grenzeloos gelukzalig te noemen. Dit zou echter voor ieder wezen mogelijk geweest zijn, want er was geen enkele aanleiding zich van Mij af te keren toen het zijn vrije wil gebruiken kon. Het was volmaakt en het hoefde alleen maar in deze volmaaktheid te willen blijven. Dat het onvolmaakt werd en viel, was vanuit zijn bewustzijn van kracht en licht te verklaren, want het wilde zichzelf bewijzen als vol van licht en kracht. En bijgevolg miskende het mijn liefde, die zich geheel onbaatzuchtig aan dit wezen schonk om het gelukzalig te maken.

Een enkele aanmatigende gedachte vertroebelde reeds het licht van het inzicht en toen volgden er steeds meer verkeerde gedachten, die door zijn wil verkeerd gericht werden omdat deze vrij was. Het is moeilijk om u mensen begrijpelijk te maken dat het voor een volmaakt wezen zelfs maar mogelijk was te vallen, omdat volmaaktheid ook steeds licht, dat wil zeggen: volledig inzicht betekent. Maar juist het bewustzijn, vol van kracht in overvloed te zijn, liet het wezen meer aan de kracht in zich denken dan aan

het licht. En de volheid van kracht liet het gemakkelijk arrogant worden, waardoor direct het licht vertroebeld werd. Het wezen was in staat voortdurend nieuwe scheppingen buiten zich te plaatsen net als Ik en het begon Mij zelf als Oerbron van kracht uit zijn gedachten te verdringen. Het wilde de verhouding die het tot Mij had als afhankelijk wezen, niet meer erkennen en toen het eenmaal deze gedachte had opgevat, verloor het ook het overzicht over de ontzettende gevolgen van deze richting van zijn wil.

Een vrij, buiten Mij geplaatst wezen moest echter ook deze vrijheid hebben, zichzelf in zijn wezen te kunnen veranderen, want de volmaaktheid mocht voor het wezen geen toestand van dwang betekenen, daar het anders waarlijk niet mijn evenbeeld genoemd had kunnen worden. Maar deze vrijheid, zichzelf te veranderen, zal het wezen ook altijd behouden en daarom kan het ook vanuit de zich vrij verkozen en veroorzaakte onvolkomenheid weer tot de hoogste volmaaktheid komen, om dan het door Mij nagestreefde doel te hebben bereikt, dat het mijn kind geworden is en ook eeuwig blijven zal. Nooit zou Ik Me zulke "kinderen" hebben kunnen scheppen, omdat het goddelijke kenmerk - de vrije wil - zelf werkzaam moet worden, dat dus het schepsel in de door Mij aan hem geschonken volmaaktheid in vrije wil ook verblijven wilde, of, wanneer het deze wilsproef niet doorstond, zich zelf weer de graad van volmaaktheid verwerven moet die het eens in vrije wil weggaf.

Wie dit mysterie begrijpt, die zal ook mijn heilsplan van eeuwigheid begrijpen en hij zal weten dat alleen de oneindige Liefde en Wijsheid zo'n plan ontwerpen kon, omdat Ik de door Mij geschapen wezens een lot bereiden wil dat de hoogste gelukzaligheid voor eeuwig betekent. En mijn liefde, wijsheid en almacht zal zo lang dit doel nastreven, tot het bereikt is, tot al het uit Mij voortgekomen wezenlijke in hoogste zaligheid aan mijn zijde kan scheppen en werken, zoals het mijn plan is van eeuwigheid.

Amen

BD.7051

28 februari 1958

Het lot wordt bepaald door de vrije wil

Ieder moet de weg gaan die voor hem is uitgestippeld, ofschoon hij gelooft zelf zijn lot te bepalen of het in andere banen te kunnen leiden. Want zijn wil heb Ik opgenomen in mijn heilsplan en alle gebeurtenissen komen daarom zo tot hem, dat zijn wil nu op een manier actief wordt die hem laat geloven dat hij zich zelf zijn lot vormt.

Het is de "vrijheid van wil" waaraan u daarom vaak twijfelt, die echter toch ieder mens bezit, want nooit dwing Ik hem anders te willen. Maar juist van deze wil van hem ben

Ik sinds eeuwigheid op de hoogte en het is daarom gemakkelijk voor Mij ook zijn levensloop in overeenstemming te brengen met zijn wil, dus zonder deze onvrij te maken. Bovendien gaat het om de ontwikkeling van zijn ziel die in alle, ook de meest verschillende situaties van het leven succesvol kan plaatsvinden. Want alle gebeurtenissen in het leven komen zo op de mens af dat de ziel daarvan onder de indruk kan zijn, dat ze de verbinding met Mij kan zoeken en vinden, wat trouwens het eerste en het laatste doel op aarde is.

Dat nu de mens vaak aardse moeilijkheden heeft te overwinnen, dat hij vaak van een zwaar lot op aarde kan spreken, heeft steeds alleen als motivatie dat hij geholpen zal worden zich met Mij te verbinden en Ik weet zeer wel wat daarvoor het meest geschikt is. En wanneer nu de mens gelooft eigenmachtig zijn leven te kunnen veranderen, zo kan hij toch niet mijn heilsplan van eeuwigheid ongedaan maken en zelf zijn lot bepalen. Want wat hij ook in het aardse leven doet, hij heeft geen garantie dat zijn plannen zullen slagen en standhouden. Hij zal steeds met onvoorziene situaties rekening moeten houden. Hij zal ook nooit helemaal alles te zeggen hebben over zijn aardse leven, hij zal een sterkere Macht moeten erkennen die ingrijpt en vaak zijn plannen omvergooit. Ieder mens weet dat hij aan slagen van het noodlot is onderworpen. Hij weet dat hij wel overeenkomstig zijn aardse wijsheid voorbereidingen kan treffen die hem in andere omstandigheden verplaatsen, hij weet echter ook dat hij geen garantiebewijs heeft voor het slagen van zijn plannen en dat zelfs de grootste intelligentie en de beste situatie geen zekerheid bieden voor het geheel en al slagen van zijn plannen of de duurzaamheid van datgene wat hij al bereikt heeft.

Maar Ik benadruk nogmaals dat ook zulke pogingen van Mij uit voorzien werden en ze mijn toestemming moeten hebben, willen ze lukken. Want ook zulke inspanningen hoeven niet zonder resultaat te blijven voor de ziel van de mens en zodra hij maar een hogere Macht erkent die hem kan tegenwerken of hem ook Haar zegen kan geven, heeft ook de ziel erbij gewonnen en daarmee in overeenstemming zal de mens nu ook aards succes of verlies beschoren zijn.

De wil van de mens blijft vrij, ook al voltrekt zijn leven zich door het noodlot bepaald of wordt de mens schijnbaar voortgedreven of gehinderd in zijn levensloop. Weliswaar zal de geheel ongelovige steeds aannemen zelf zijn leven op aarde in te kunnen richten naar zijn wil, maar de gelovige zal overal mijn leiding en mijn wil onderkennen en toch weet hij ook, dat ook zijn wil actief moet worden om uit elke levenssituatie voordeel te trekken voor zijn ziel.

En daarom mag u mensen ook niet ontevreden zijn over het verloop van uw aardse leven, want dat is waarlijk steeds het meest geschikt om voor uw ziel winst te behalen. Maar u moet ook zelf daaraan denken doordat u steeds de verbinding met Mij tot stand probeert te brengen, doordat u zich bij Mij aansluit, of het u goed gaat of slecht. Dan

was uw leven succesvol, wat het u ook mag hebben opgeleverd, want de vereniging met Mij moet uw wil zelf tot stand brengen, die vrij is en het ook zal blijven omdat u, mijn schepselen, van goddelijke oorsprong bent.

Amen

BD.7213

21 november 1958

De staat van het verantwoordelijk zijn - Geopende harten

U bent door ontelbare verblijfplaatsen heengegaan. U ziet op een ontwikkelingsgang terug van eindeloze duur, van een tijdruimte waarvoor u elke maat ontbreekt omdat u niet in staat bent een zo eindeloze tijdsspanne te bevatten. Maar u hebt deze al achter u, daar u anders niet op deze aarde zou vertoeven. Een terugblik op deze achter u liggende tijd zou u weliswaar de belangrijkheid van uw aardse leven begrijpelijker laten worden, maar dit zou uw ziel niet ten goede komen die, door angst gedreven, alleen nog maar haar weg over de aarde zou gaan, wanneer ze het vermogen zou bezitten zich dit alles weer te herinneren en de eindeloze kwellingen tot haar doordrongen die ze moest ondergaan - in het tijdsbestek van haar ontwikkeling omhoog.

Toch is het feit niet te ontkennen dat u zo'n eindeloos lange tijdruimte van ontwikkeling moest doormaken en dat deze periode nu bijna haar grens heeft bereikt. Maar dit laatste bepaalt u zelf. En dat is het belangrijke van uw gang over de aarde, dat u aan een eeuwige tijden durende toestand van kwelling een einde maakt, of deze weer eindeloos zou kunnen verlengen - dat u dus uw verdere lot zelf gestalte geeft gedurende de tijd van uw leven op aarde. Want eeuwige tijden kon u niet ter verantwoording worden geroepen, eeuwige tijden moest u doende zijn volgens goddelijke wil. U stond onder de wet van "je moet", u was onderworpen aan de wet van de goddelijke ordening en moest handelen volgens Gods wil. En onder deze wet van dwang klom u omhoog - weer tot het niveau waarin de belichaming als mens kon plaatsvinden.

Nu echter is uw leven niet meer vrij van verantwoording, want uzelf bepaalt de afloop en het succes door uw vrije wil. En deze tijd is maar heel kort, maar zou door ieder mens doelmatig kunnen worden ontplooid om hem de hoogst mogelijke voltooiing op te leveren, want daartoe staan hem alle middelen ter beschikking. Er wordt van hem niets onmogelijks verlangd. maar hij wordt op elke manier geholpen, op elke manier wordt er dus rekening gehouden met zijn zwakheid en onvolmaaktheid, zodat een geheel rijp worden van zijn ziel in vrije wil mogelijk is.

Maar er wordt zelfoverwinning van hem gevraagd. Er wordt van de mens een eigen prestatie gevraagd, die geen medemens of geen lichtwezen voor hem kan verrichten,

anders zouden er waarlijk geen onverloste wezens meer op aarde zijn, omdat de liefde van die wezens al alles verlost zou hebben wat nog niet zalig is.

De laatste voltooiing echter moet de mens zelf volbrengen. En hij kan dat ook want de liefde Gods is zo groot dat zij onverdiende genaden over al Haar schepselen uitstort, alleen om ze weer terug te halen in het vaderhuis, om hen voor zich te winnen en aan de tegenstander te ontrukken, die hen eindeloze tijden gevangen hield. Maar de overgrote liefde van God kan niet in strijd met de wet werken - Ze moet, om werkzaam te kunnen worden, geopende harten vinden waarin ze ongehinderd binnen kan stromen. En voor het openen van het hart moet ieder mens zelf zorgen, de vrije wil moet actief worden, de mens moet bewust naar God en het aanstralen van Zijn liefde verlangen, dan opent hij zich ook vrijwillig voor de krachtstroom van de goddelijke liefde en dan kan er niets anders zijn dan een opgaan naar omhoog, naar God, want de liefde Gods heeft zo'n kracht dat ze alles tot zich trekt wat zich niet verzet.

De slechts zeer korte tijd van het aardse leven moet het omkeren van de mens naar God teweegbrengen, hij moet de weerstand opheffen - de mens moet zichzelf overwinnen, die aan het begin van de belichaming nog in zijn weerstand volhardt en daarbij een krachtige steun heeft aan Gods tegenstander, die alles doet om deze weerstand nog sterker te maken. En die weerstand bestaat daarin, dat de mens zijn eigenliefde koestert, die totaal indruist tegen de liefde Gods en die gelijk is aan een gesloten deur die niets doorlaat.

De eigenliefde gelooft zichzelf genoeg te zijn en daardoor bewijst ze alleen 's mensen aanmatiging, die hoort bij de tegenstander van God. De deemoed echter herkent haar Heer en God - een deemoedig hart vraagt om genade en opent wijd de deur van het hart om Diegene binnen te laten komen die het Zijn liefde zou willen schenken.

Het gaat er dus in het aardse leven alleen om, dat de mens zijn verzet opgeeft, dat hem onherroepelijk ketent aan de tegenstander van God - het gaat erom dat zijn vrije wil zijn God en Vader zoekt en Hem om genade vraagt. Dan zal hij waarlijk zeer rijkelijk bedacht worden en zal zijn aardse levensloop niet tevergeefs zijn, want de goddelijke liefde zal hem overvloedig toestromen.

En omdat die liefde licht en kracht is, moet de ziel ook vol van licht en kracht worden tijdens haar tijd op aarde, ook al is die nog zo kort in vergelijking met de eeuwig lange tijd ervoor. Maar een geopend hart staat er geheel garant voor dat de ziel tot voleinding komt, want waar de liefde Gods naartoe kan stralen, daar is geen duisternis meer, daar is alleen nog licht en gelukzaligheid - het recht van het volmaakte - het recht van die wezens die op aarde de voltooiing bereikten in vrije wil.

Amen

BD.7271

31 januari 1959

Heeft de mens een vrije wil?

De menselijke wil gebied Ik niet, maar Ik laat hem zijn vrijheid. En of u, mensen ook steeds weer uw vrije wil in twijfel zou willen trekken, toch is uw denken en willen vrij. En dat zult u niet kunnen ontkennen, ook niet als de uitvoering van datgene wat u wilt u door andermans wil wordt verhinderd of ook door het lot tegengegaan.

Uw denken en willen is echter de uitdrukking van uw innerlijkste gevoelens, dat u iedere richting geven kunt. Want dat ligt in uw macht en wordt niet bepaald door het willen van iemand anders. Wanneer u, mensen u meer met de vrijheid van uw wil zou bezighouden, dan zou u ook uw aardse leven leren beschouwen als, bij wijze van spreken, uitwerking van uw wil. Maar u maakt juist de omgekeerde gevolgtrekking. Uw levensloop met al zijn gebeuren ziet u aan als bewijs voor de onvrijheid van uw wil omdat hij vaak niet overeenkomt met uw wensen en u dit als dwang op uw wil beschouwt - wat echter in waarheid alleen uw verkeerde wil veroorzaakt heeft, hoewel van Mij uit in een zodanige vorm gebracht die voor u dienstig is, ook als hij uzelf niet bevalt. Maar ook in de meest netelige situatie kunt u steeds nog vrij denken en willen. Het realiseren van een daad is echter pas de volgende stap van uw wil, die Ik echter ook maar zelden tegenstand bied, integendeel, u ook zomogelijk daar de vrijheid laat, die evenwel met beperking verbonden is. En zo kunt u dus in vrijheid uw aardse levenssituatie proberen te regelen, u kunt ze zelfs in andere banen leiden. U kunt alles doen om uzelf totaal veranderde levensomstandigheden te verschaffen en dit zal u ook vaak lukken en vaak ook niet, want zonder mijn wil of mijn toelaten kunt u niets doen, wat echter nooit uw wilsvrijheid opheft.

U moet daarom onderscheid leren maken tussen de vrije wil en de mogelijkheid die uit te voeren. Zolang u dit laatste alleen als vrije wil aanvaardt, had u het wel juist want dit is steeds nog afhankelijk van mijn wil of mijn toelaten. U hebt u echter eens alleen voor uw wil te verantwoorden, die niet van de daad afhankelijk is, maar eveneens wordt beoordeeld naar: hoe en of hij gebruikt is. Want wil en daad horen wel bij elkaar, maar de wil zonder de daad is geen wil wanneer de mens zelf de uitvoering achterwege laat of vermijdt.

En dat moet u kritisch bij uzelf in het oog houden en daarom wordt u steeds weer de betekenis van een vrije wil voorgehouden, die u, mensen niet kunt loochenen wanneer u ernstig nadenkt over wat onder "vrije wil" is te verstaan. Uw innerlijkste denken en willen is uw meest eigen bezit en geen mens kan u het richting geven aan uw denken en willen beletten. Uzelf moet u daarom ook verantwoorden, want de vrije wil is een

heel belangrijke factor in het aardse leven, een factor die aan mijn heilsplan ten grondslag ligt, die aanleiding was van de vroegere afval van Mij en die ook weer de uiteindelijke terugkeer naar Mij moet bewerkstelligen, anders zou het werk van het terugbrengen allang voltooid zijn, wanneer mijn wil het alleen voor het zeggen had dat mijn schepselen de weg naar Mij moesten gaan in 'n vastgestelde tijd.

Maar daar de vrije wil van de mens dit zelf bepaalt, is het daarom ook zo buitengewoon belangrijk dat de mensen steeds weer opheldering gegeven moet worden die nog een vrije wil ontkennen en die zichzelf daarom niet bewust zijn van de grote verantwoording die ze dragen. Ze laten zich drijven en geloven willoze schepselen te zijn tegenover Mij, hun God en Schepper, die hen toch eens in vrijheid had geschapen en hen ook weer helpen wil de vrijheid te verkrijgen die ze in het allereerste begin bezaten.

De vrijheid van de wil is dus niet alleen een geloofsopvatting, veeleer kan de mens zich door ernstig nadenken de zekerheid verschaffen welke betekenis de vrije wil voor hem heeft en hij zal dan zijn levenswandel bewust leiden en zeker ook Mij, zijn doel, bereiken.

Amen

BD.7359

9 mei 1959

Het rijk der hemelen lijdt geweld

U, mensen bedenk dat u maar een korte tijd op deze aarde leeft, dat u echter naar uw ziel onvergankelijk bent, die toch uw eigenlijke ik is, dan zal het u ook begrijpelijk worden, dat u moet zorgen voor uw welzijn in de eeuwigheid en niet slechts voor de korte tijd van het aardse leven - die nog vlugger voorbij kan zijn dan u natuurlijkerwijs veronderstelt. Geen van u is er zeker van of hij de volgende dag nog meemaakt en ieder moet met de gedachte rekening houden eenmaal plotseling van deze aarde weggeroepen te worden. En als u daar ernstig over nadenkt, zal u zich ook van de grote verantwoording bewust zijn die u voor uw ziel, dus voor uzelf, op u hebt genomen voor deze korte tijd van uw leven op aarde. En u zult u afvragen wat u al wel gedaan hebt voor uw eeuwig welzijn.

Deze vraag zou u zich eens serieus moeten stellen en het zou u waarlijk alleen maar tot zegen strekken wanneer u daar korte tijd over nadenkt. U kunt uw ziel onvergelijkbaar veel rijkdommen verschaffen als u maar van goede wil bent, u hoeft alleen maar uw best te doen een leven in liefde te leiden, God boven alles te beminnen en aan de naaste te denken als aan een broeder en hem te helpen indien hij in nood is.

Meer verlangt God niet van u dan alleen de liefde tot Hem en tot de naaste. En bent u nu van goede wil dan moet u er eens over nadenken in hoeverre u de wil Gods nakomt in uw dagelijkse leven - u zult dan nog veel ontdekken wat niet naar Gods wil is, zodra u uw levenswandel maar aan een ernstige kritiek onderwerpt en eerlijk bent tegen uzelf. Want de mens leeft nog te zeer in eigenliefde - hij denkt meer aan zichzelf dan aan zijn naaste en toch moet hij de naaste dezelfde liefde betonen als die hij zichzelf schenkt. En dat vereist de vaste wil van de mens, de wil om de volmaaktheid te bereiken en zichzelf aan de wil van God te onderwerpen.

Maar het rijk der hemelen lijdt geweld en alleen wie geweld tegen de eigen hartstochten en begeerten gebruikt, trekt het naar zich toe. De wil moet sterk genoeg zijn en vol blijven houden zich te verzetten tegen alle verlangens die strijdig zijn met God, dan gebruikt de mens geweld om zich het hemelrijk te verwerven.

En toch heeft Jezus weer de mensen de belofte gegeven: mijn juk is zacht en mijn last is licht. En ook dat is juist, want voor een mens die liefdevol wil zijn, zal het makkelijk zijn de geboden Gods te vervullen - hij zal zich geen groot geweld hoeven aan te doen omdat de liefde in hem is en de liefde de kracht is en hij zo met zekerheid het hemelrijk zal verwerven omdat het hem niet meer ontbreekt aan de standvastigheid van het willen door zijn leven in liefde.

En daarover zou u eens ernstig moeten nadenken in hoeverre u nog geweld tegen uzelf moet gebruiken of dat het al uw wezen geworden is, in vanzelfsprekendheid liefdediensten te verrichten voor uw naaste. En dan zult u ook weten wat voor u nodig is. Dan moet u op de eerste plaats God om kracht vragen om Zijn eisen na te kunnen komen omdat een door God gewild liefdeleven u nog zwaar valt. En de gevraagde kracht zal u zeker worden toegestuurd. En wat in het begin nog grote overwinning kost, wordt voor u dan makkelijker en zal door u niet meer als 'n last worden gevoeld. U zult niet meer onder een juk gebukt gaan waarvan het dragen u te zwaar voorkomt. U zult geen last meer gevoelen, omdat u door de liefde aanhoudend kracht uit God betreft en u dan ook makkelijk het werken aan uw ziel verkrijgt dat u nodig hebt om het werkelijke leven te kunnen leiden in licht en kracht en gelukzaligheid. Maar tevoren moet u uzelf goed onderhanden nemen, opdat het uur van uw dood u niet verrast en uw ziel arm en ellendig het rijk hierna moet binnengaan. Want geen van u weet wanneer zijn uur gekomen is.

Amen

BD.7762

2 december 1960

Versterking van wil en toevoer van kracht door Jezus

Steeds weer moet Ik u er aan laten denken erop bedacht te zijn dat u alleen te zwak bent om u definitief uit de vorm los te maken. Want ten eerste kunt u de wil niet opbrengen u te bevrijden van mijn tegenstander omdat hij uw verzwakte wil zo houdt, en u van uzelf niet de kracht hebt uw wil naar Mij te keren omdat u Mij niet aanvaardt daar elk licht u ontbreekt.

Uw wil moet dus eerst gesterkt worden, wat alleen maar Een kan: Jezus Christus, de Verlosser van de wereld. Want Hij verwierf voor u door Zijn dood aan het kruis de genade uw wil te sterken. Door uw afval van weleer had u zich geheel in de macht van mijn tegenstander gebracht, die u van zich uit nooit meer zou loslaten als Ik u niet in Jezus Christus van hem zou hebben vrijgekocht door mijn verlossingswerk. Wanneer uzelf het nu wilt, heeft hij geen recht meer op u, u kunt u dan van hem losmaken maar u hebt daar kracht voor nodig. U hebt nu eenmaal een wil nodig die sterker is gemaakt en dan ook toevoer van kracht om uw wil in daden om te zetten. Deze wil moet u op Mij richten en hem aan de mijne onderwerpen, wat wederom betekent: volgens mijn wil te leven. En mijn wil is: u in te voegen in de wet van de goddelijke ordening, dat wil zeggen: in de liefde te leven.

Uw toestand tijdens de belichaming als mens is echter geen toestand van kracht en licht. U bent zwakke schepselen die nog in de duisternis van geest ronddolen, die niet op de hoogte zijn van hun oorspronkelijke staat, van hun verhouding tot Mij en van de zin en het doel van het aardse leven. En nooit zou u zich uit deze gebrekkige toestand kunnen verheffen en omhoog gaan, nooit zou u de oorspronkelijke staat weer verkrijgen wanneer Ik u niet van kracht zou voorzien die u door het verlossingswerk van Jezus rijkelijk ter beschikking staat.

Ik zelf ben in de mens Jezus voor u gestorven om u te helpen, om uw krachteloosheid op te heffen, om u de weg naar Mij te verlichten en u over alle hindernissen heen te leiden - wanneer u het zelf wilt. En opdat u dit wilt, hoeft u alleen de genaden van het verlossingswerk te gebruiken - u hoeft alleen maar tot Mij in Jezus te bidden om versterking van wil, om hulp, om alle middelen waardoor u ten hogen kunt komen. En waarlijk, Ik zal uw gebed verhoren. Elk verzoek dat u tot Jezus Christus richt tot heil voor uw ziel, zal vervuld worden, en geen mens kan verloren gaan die in het geloof aan het verlossingswerk zich aan Hem toevertrouwt, Hem om vergeving van zijn schuld vraagt, en om ondersteuning opdat hij het doel zal bereiken, vrij te worden uit de vorm, die een gevolg van de zondeval van weleer is, de afval van Mij. Elke verzoek van dien aard wordt verhoord want nu erkent u Mij zelf weer in Jezus Christus, Mij, die u eens niet wilde erkennen en waardoor u in de diepte bent gestort.

Maar u zult het werk van uw verlossing niet zelf kunnen volbrengen, u zult nooit de kracht hebben u van mijn tegenstander los te maken, u zult eeuwig in zijn macht blijven

als die Ene u niet helpt, die voor u Zijn bloed vergoten heeft - wanneer u niet de weg neemt naar Hem en daardoor ook naar Mij, die u waarlijk verlossen zal uit zijn macht.

Amen

BD.8143

5 april 1962

De wil beslist vrij

De eindeloos lange weg van uw positieve ontwikkeling door de scheppingen van de aarde loopt nu op z'n eind, wanneer u het laatste traject als mens de juiste richting geeft naar het doel, wanneer u naar Mij zelf streeft en dus bewust de terugkeer naar Mij realiseert, wanneer u de laatste wilsproef op de aarde aflegt, wanneer u de juiste beslissing neemt, dus uw wil op Mij richt van wie u eens bent uitgegaan. Dan hebt u waarlijk het werk u om te vormen voltooid - u bent in vrije wil vanuit mijn schepsel tot mijn kind geworden. U hebt de diepste diepten overwonnen en bent weer opwaarts gestegen in de hoogste hoogten.

Doch de laatste korte etappe als mens legt u wel als ik-bewuste wezens af, maar u bezit geen herinnering aan vroeger, aan de eindeloos lange tijd van ontwikkeling daarvoor en aan de onuitsprekelijke kwellingen die deze gang voor het eens vrij geschapen geestelijke betekend heeft. Als mens leeft u net zolang in onwetendheid over uw eerdere leven en het eigenlijke doel van uw aardse leven, tot u zelf in vrije wil de verbinding met Mij gezocht en gevonden hebt, die u nu een weten ontsluit dat u nu ook aanzet ernstig te streven naar de uiteindelijke voltooiing.

Dit weten kan ook wel aan uw medemensen worden doorgegeven, opdat ze bewuster van hun verantwoordelijkheid door het aardse leven gaan - maar het zal zelden geloof vinden, zolang de mens zich niet zelf met Mij verbindt door gedachten, gebed of werken van liefde. Want bewijzen over zijn leven hiervoor kunnen hem niet geleverd worden en zo zal hij niet graag willen aannemen wat hem over de gang van zijn ziel door alle scheppingswerken - door de wereld van gesteenten, van de planten en van de dieren, wordt medegedeeld. En daarom heeft hij ook weinig verantwoordelijkheidsbesef voor zijn aardse leven als mens.

Daar het echter om het vrij beslissen van de wil gaat, moet hijzelf de weg naar Mij vinden. Hij moet Mij leren onderkennen, waartoe hem op iedere manier hulp wordt verleend. Want hij kan denken - hij kan zijn verstand gebruiken - ook wanneer dit hem niet vast en zeker de waarheid onthult. Hij kan echter door zijn verstand ook aan zijn God en Schepper denken, aan wie hij zijn bestaan dankt. En hij zal zich ook op een of andere manier op deze gedachte moeten instellen. Maar het is zijn vrije wil welke weg deze gedachten nemen. Doch zodra hij maar met de mogelijkheid van een eindeloos

lange ontwikkeling tevoren rekening houdt, zal hij al winst voor zijn ziel kunnen boeken, want zulke gedachten zullen hem dan niet meer verlaten en dan kan hij er ook zeker van zijn dat er hem door middel van gedachten zo vele ophelderingen zullen toekomen, die hij aanneemt en die hem er ook bewust naar laten streven aan het doel van zijn aardse leven te beantwoorden.

De mens komt weliswaar zonder enig weten op aarde, maar Ik zal er altijd zorg voor dragen, dat een zweempje inzicht hem verlicht, dat hij steeds een licht zal tegenkomen waaraan hij slechts zichzelf hoeft te ontsteken om dan ook de weg die hij gaan moet en die ten hogen voert, in te zien. Dat hij op geen enkele manier gedwongen wordt, schakelt niet uit dat hij vaak genoeg gelegenheid zal hebben vrij een beslissing te nemen en hij zal ook van de kant van de hem begeleidende lichtwezens door middel van het lot geholpen worden inzicht te verkrijgen, doch altijd zonder dwang.

Maar het leven op aarde als mens is van het grootste belang, want het kan de ziel toch een geheel en al beëindigen van de gang door de materie opleveren, zodat ze als vrije geest onbezorgd het rijk hierna kan binnengaan. Maar evenzo kan de mens in zijn laatste wilsproef falen en dan onverlost het rijk hierna ingaan, waarbij echter de ziel ook nog de mogelijkheid heeft de goddelijke Verlosser Jezus Christus te vinden en aan te roepen om dan langzaam opwaarts te klimmen.

Ze kan echter ook geheel nog in de materie leven op aarde tot het einde toe en dan weer opnieuw verbannen worden in de vorm, dat wil zeggen: nog eens dezelfde ontwikkelingsgang door de scheppingen van de aarde moeten gaan, wat zo ontzettend is en weer zo'n eindeloos lange tijd vergt, dat Ik waarlijk de mensen op elke manier bijsta om hen voor dit vreselijk lot, opnieuw gekluisterd te worden, te behoeden.

Maar uiteindelijk beslist de wil van de mens zelf. En daarom probeer Ik steeds weer zo op de wil in te werken dat hij zich vanzelf naar Mij keert. Want dan is zijn ziel gered ofschoon ze nog niet helemaal voltooid haar leven op aarde als mens beëindigt. Maar haar wil heeft voor Mij gekozen en dat betekent ook dat de beslissing juist was en ook de daarmee doorstane wilsproef.

Daarom moest ieder mens luisteren en nadenken, zodra hem over zijn ontplooiing en over zijn opgave op aarde bericht wordt. Hij zou toch met de mogelijkheid rekening moeten houden waarlijk, dit zal hem al winst opleveren, want waar het maar mogelijk is, komen de lichtwezens tussenbeide die hem in het aardse leven leiden, en ze proberen alles om hem te bewegen de juiste wilsbeslissing te nemen, opdat hij de weg door de materie kan beëindigen, opdat hij Mij zoekt en vindt - en dan ook voor eeuwig gered is.

Amen

BD.8683

24 november 1963

De uitwerking van de vrije wil

Ook het wereldgebeuren verloopt volgens mijn goddelijke beschikking, ofschoon menselijke wil de drijvende kracht is. Want van eeuwigheid af kende Ik de wil van de mensen en Ik leidde daarom de uitwerkingen van het verkeerde gedrag van de mensen volgens mijn wijsheid zo, dat uiteindelijk toch alles ook kan bijdragen aan de voltooiing van de zielen wanneer dezen zich niet kennelijk verzetten, dat wil zeggen: bewust op de diepte toestreven door hun toebehoren aan mijn tegenstander.

Want elk gebeuren kan positieve en ook negatieve uitwerkingen hebben, de ene mens - dat wil zeggen: diens ziel - kan elke gebeurtenis als 'n hulp ervaren, terwijl die voor andere een hindernis is zich positief te ontwikkelen. Ik echter ken de effecten en laat daarom ook de menselijke wil zijn vrijheid. De gevolgen echter moeten weer door mensen gedragen worden die er wel blijkbaar niet bij betrokken waren, maar ook de zogenaamde slagen van het noodlot moeten doorstaan om rijp te worden.

Mij is sinds eeuwigheid alles bekend en mijn heilsplan werd op de vrije wil van de mensen gebaseerd. En deze menselijke wil richt zo nu en dan verwarring van de grootste omvang aan, waarvan de gevolgen weer door de mensheid moeten worden gedragen. Want zodra mijn goddelijke ordening niet in acht wordt genomen is een chaos ook het onvermijdelijke gevolg en onder deze chaos zullen ook de mensen moeten lijden. Maar het is de tijd van het einde waarin bijna niemand meer in mijn goddelijke ordening verkeert, waarin slechts nog een klein deel van de mensen moeite doet volgens mijn goddelijke wil te leven, alle andere echter de wet van mijn ordening overtreden. En daarom is er ook een toestand die in strijd is met de wet van mijn ordening te zien, die zijn uitwerking heeft in rusteloosheid, haat, strijd als van vijanden tegenover elkaar en totaal ongeordende verhoudingen - in toestanden vol ellende van allerlei soort. Want daar kan geen rust en vrede heersen waar de geesten der duisternis worden opgeroepen door handelingen die tegen God gericht zijn. Daar kan geen geluk en geen orde zijn waar geen liefde is, en de liefde is bekoeld onder de mensen. De vorst der duisternis zet de mensen onophoudelijk aan tot daden van haat en liefdeloosheid en daar kan steeds alleen maar grotere ellende uit voortkomen. Zelfs wanneer het voor de gemeenschap nog verborgen gehouden wordt, kan zo ieder mens het toch herkennen die zich nog aan de wetten van mijn eeuwige ordening wil houden.

Maar Ik heb ook aan dit gedrag van de mensen, hun mondigheid, die in hun handelen tot uitdrukking komt, een einde gesteld. Want spoedig is de tijd vervuld en spoedig zal

ieder zelf zijn standpunt bepalen en zich voor zijn innerlijkste gevoelens moeten verantwoorden, want spoedig is de tijd afgelopen die mijn tegenstander werd toegestaan en die hij waarlijk goed heeft benut. Spoedig zal mijn ordening van eeuwigheid hersteld worden zoals het beloofd is in woord en geschrift.

Maar er zullen nog veel verschrikkingen aan het eind voorafgaan, de mensen zullen nog vaak worden opgeschrikt en zich daardoor ervan bewust worden dat elke dag de laatste kan zijn. En gelukkig hij die in overeenstemming daarmee zijn levenswandel leidt. Steeds echter zullen ook mijn boodschappers de mensheid in kennis stellen over wat hun nog te wachten staat. Steeds weer zal de mensheid gewezen worden op mijn duidelijk zichtbaar werkzaam zijn, dat voor hen een bewijs zou kunnen zijn van een Macht, die alles regeert en die alles leidt naar Haar wil - zonder toch echter de wil van de mens uit te schakelen. U, mensen kunt wel handelen - goed of slecht - hoe echter de uitwerking van uw handelingen is, dat bepaal Ik, die de wil van de mensen ken. Ik zal echter ook diegenen bijstaan die van goede wil zijn, al worden ze ook door menselijk willen in het grootste leed gestort. Dan zal dit leed hun alleen maar tot zegen strekken voor hun ziel en eens zullen ze mijn leiding inzien en Mij toch danken voor het zware lot dat hun werd opgelegd.

Maar u moet er steeds aan denken dat Ik de menselijke wil nooit onvrij maak, dat ieder mens kan denken en willen naar eigen goeddunken - maar ook dat ieder mens de gevolgen van zijn willen op zich moet nemen, dat ieder mens zich ook eens moet verantwoorden voor zijn wil, hoe de uitwerking van zijn volbrachte daad ook is. En het toelaten door Mij is ook gefundeerd, zelfs wanneer u dit nog niet begrijpen kunt, omdat u weet dat het Mij niet aan macht ontbreekt een mens te verhinderen zijn wil uit te voeren. Ik echter overzie van ieder mens zijn levensloop, Ik ken de rijpheid van zijn ziel en Ik weet wat voor hem nog dienstig kan zijn om deze te vergroten.

Ik wil ook ieder mens zijn eigen dood onder ogen brengen, die niemand kan ontwijken wanneer hij op hem afkomt. En wanneer Ik maar zou bereiken dat de mensen allen eraan herinnerd worden, dat ze elke minuut kunnen sterven, dan is dit al een succes voor de ziel van ieder afzonderlijk, het is een dichter- bij komen van Mij zelf, het is een tussenbeide komen van Mij zelf in zijn gedachten, die hij dan wel richten kan naar eigen wens, die hem echter ook op de juiste weg kunnen brengen, omdat Ik niets onbeproefd laat de mensen naar de juiste weg te leiden, en omdat Ik alleen ook de juiste middelen ken om nog een klein succesje te behalen, nog enkele zielen te winnen voor het eind, dat niet ver meer af is.

Amen

BD.8753

14 februari 1964

De vrije wil moet geestelijk weten aannemen

Waar er zich aan u een gelegenheid voordoet, ophelderend werkzaam te zijn op geestelijk gebied, daar moet u er gebruik van maken en van mijn bijstand zult u altijd verzekerd kunnen zijn. Want niets komt toevallig op uw weg - alles is door Mij beschikt, zoals Ik het als nuttig en zegenrijk voor de zielen van de mensen inzie. Want er is nog veel dwaling uit de weg te ruimen, en Ik ken die mensen, die van goede wil zijn. En dezen probeer Ik de waarheid te doen toekomen opdat ze tot inzicht komen en hun dwaling niet verder doorgeven tot schade van hun medemensen.

Ik kan echter steeds alleen maar daar werken waar de wil Mij betreft - waar dus geen weerstand tegen Mij als God en Schepper meer bestaat, want zoiets maakt alle wegen onmogelijk en verhindert ten gevolge daarvan de mensen datgene aan te nemen wat hun als waarheid wordt verteld.

Ik ben een God van liefde, wijsheid en macht en toch gebonden aan mijn wet van eeuwige ordening. Zelf kan Ik niet in strijd handelen met deze wet, omdat Ik een hoogst volmaakt Wezen ben en deze eeuwige wet ook beantwoordend aan mijn volmaaktheid werd opgesteld. En zo kan Ik niet op grond van mijn macht een geschapen wezen dat vrij is, onvrij maken doordat Ik dit wezen mijn wil opleg.

Doch krachtens de vrije wil kan de mens in de waarheid, maar ook in de meest krasse dwaling verkeren zonder daar door Mij in gehinderd te worden. Maar het kleinste beetje wil om in de waarheid te wandelen, verzekert hem deze ook omdat Ik daartoe de macht heb - en omdat Ik de wil zie en alles zo beschik, dat de mens in de waarheid wordt binnengeleid.

Maar iedereen die bereid is Mij te dienen, die dus bezig is in de zin van zijn medemensen opheldering te schenken, moet zelf een gewekte geest hebben, dat wil zeggen: door middel van gedachten in innige verbinding met Mij staan en door werken van liefde deze innige band versterken zodat hij dus het contact tot stand brengt tussen hem en Mij, dat voor hem het toestromen van mijn liefde mogelijk maakt - en dat in de vorm van het doorgeven van waarheid bewezen wordt. Want pas wanneer hij zelf de waarheid bezit kan hij deze ook aan zijn medemensen doorgeven en dan zal Ik hem zegenen en hem waarlijk rijk voorzien van geestelijk weten. En hij zal zijn verstand minder nodig hebben wanneer hij luistert naar datgene wat de stem van zijn hart hem zegt.

Hij zal zich meer door het gevoel laten leiden en toch heel succesvol arbeid kunnen verrichten, omdat hij altijd zeker kan zijn van mijn ondersteuning wanneer het er om

gaat dat het licht onder de mensen gebracht wordt. Alleen moet u zich zonder tegenstand laten leiden, dat wil zeggen: aan alle innerlijke opdrachten gevolg geven die u weliswaar als zelf gewild zult voelen, die echter steeds mijn wil als beweegreden hebben, die u de juiste gedachten in geeft.

Ieder die de innerlijke drang voelt de waarheid te bezitten en door te geven, kan Ik ook als goede knecht voor mijn wijngaard gebruiken. En hij zal steeds alleen vanuit mijn wil bezig willen zijn, die hij in zich voelt - als 'n eigen verlangen dat hij zou willen vervullen. En diens wegen zal Ik effenen en ook zijn gedachten juist leiden. Maar het zijn er maar weinige die naar het licht zoeken en tot de Bron van het licht gaan, het zijn er maar weinige die geen genoeg nemen met geestelijke leringen die ze van buitenaf gebracht bekomen, het zijn er maar weinige die alles grondig proberen uit te zoeken en zo met Mij in innig contact staan.

En daarom kan er van Mij uit maar zelden waarheid naar de aarde gestuurd worden - maar ze zal worden verbreid omdat het licht ingang zal vinden en steeds weer diegenen zal toestralen die zich uit de duisternis zouden willen bevrijden. En hoe dieper ze zelf de waarheid binnendringen, des te sterker is in hen ook de drang hun medemensen opheldering te verschaffen. En ieder van hen is voor Mij dan ook een ware medewerker in mijn wijngaard, omdat hij dan in mijn plaats spreekt wat de mensen allemaal moeten weten en ook zouden kunnen weten wanneer ze hun hart maar zouden willen openen zodat helder licht bij hen binnen zou kunnen stralen.

En of het er maar weinige zijn die Mij dienen, ze zullen toch niet zonder resultaat werkzaam zijn, want het licht heeft een werking vol van kracht die niet onderschat mag worden. Daarom, let alleen op mijn leiding en neem ook alles wat gebeurt als goddelijke beschikking aan, want Ik alleen ken de harten van de mensen en Ik alleen weet wat voor hun ziel dienstig is om rijp te worden.

Amen

BD.8776

11 maart 1964

Geestelijke duisternis - Het loochenen van de vrije wil

In welke dwaling gaan de meeste mensen toch voort en ze sluiten de ogen wanneer hun een licht wordt voorgehouden, want ze willen niet zien omdat ze zich goed voelen in het donker. En dat is het werk van mijn tegenstander, de vorst der duisternis, dat hij die mensen in duisternis hult die zich niet tegen hem verzetten, die niet uit eigen wil de gezindheid zouden hebben het licht te bereiken.

En het is zo makkelijk te verklaren dat er steeds meer verwarring onder de mensen te vinden is, hoe verder ze zich van Mij verwijderen - en de verwijdering van Mij bepaalt

de graad van hun liefde. Want daar Ik de Liefde zelf ben, zal diegene met Mij verbonden zijn die zichzelf vormt tot liefde - maar gemis aan liefde betekent verwijdering van Mij. En is de liefde onder de mensen bekoeld, dan behoren ze tot mijn tegenstander, die helemaal zonder enige liefde is. Dan is de afstand tussen Mij en hen onoverbrugbaar en kan alleen nog door de goddelijke Verlosser Jezus Christus overbrugd worden, wat echter wederom betekent dat de geboden van de liefde moeten worden nagekomen die Jezus de mensen gaf ten tijde van zijn leven op aarde.

De liefde is het eerste en laatste - zonder liefde is er geen inzicht, geen waarheid, geen licht en geen terugkeer naar Mij. En wie zonder liefde zorgeloos voortleeft, diens denken zal verward zijn, hij zal de dwaling verdedigen als waarheid en geheel zonder weten en totaal blind van geest zijn. Er zal echter steeds weer een lichtdrager opstaan onder de mensen, steeds weer zal Ik proberen de mensen de ogen te openen, hun een licht te ontsteken, hun opheldering te geven en hen voor alles op de geboden van de liefde te wijzen omdat ze pas dan ontvankelijk worden, wanneer hun harten week worden en ze hun best doen in de liefde te leven.

En dit bewerkt de vrije wil, die zich echter naar alle kanten kan ontplooien, die evenzo, zoals hij zich naar mijn tegenstander wendt, ook aan Mij de voorkeur kan geven, wanneer de mens maar luistert naar wat hem over Mij en door Mij verkondigd wordt: dat Ik in liefde al mijn schepselen achtervolg en vurig verlang naar hun terugkeer. Dan kan de wil van de mens zich naar Mij toe keren en dan zal ook zijn denken geheel veranderen, hij zal de dwaling afwijzen en de waarheid gewillig aannemen en dan kan ook het doel van zijn aardse leven verwezenlijkt worden, dat de mens een totale omvorming van zijn wezen realiseert, dat hij zijn tot nu toe aanwezige eigenliefde - zijn verkeerde liefde - verandert in onbaatzuchtige naastenliefde, in die liefde die Mij welgevallig is en die de mens verbindt met Mij zelf, die de Liefde ben.

U, mensen kunt allen de proef op de som nemen, u hoeft daarbij alleen te letten op uw omgeving en op de liefdeloze mensen als ook op die van hen die liefdevol bezig zijn tegenover Mij. En steeds zult u kunnen vaststellen dat de liefdeloze mens niet gelooft in een hoger Wezen, dat hem het leven gaf, en dat hij zich ook heel andere geestelijke voorstellingen maakt dan de gelovige mens. Nooit zullen liefdevolle en liefdeloze mensen dezelfde opvattingen op geestelijk gebied voorstaan, hun meningen zullen steeds net zo geheel verschillend zijn als hun wezen, dat voor u herkenbaar is als liefdevol of liefdeloos, omdat het een bepaalde uitwerking heeft op de medemensen. Zouden die liefdeloze, dwalende mensen niet alleen hun verstand laten spreken, dan zouden ze zich nog menige vraag kunnen stellen die, als deze serieus wordt overwogen hun zeker ook in hun gedachten beantwoord zou worden - maar steeds beslist dit de vrije wil van de mens.

De vrije wil te loochenen, is het toppunt van foutief denken, want dan hoefde de mens ook waarlijk geen verstand te hebben, dat hun gegeven werd om alles tegenover elkaar af te kunnen wegen, om een beslissing te nemen - of het aardse of geestelijke aangelegenheden zijn. Het denken van de mens moet alle kanten op kunnen gaan, en de weg van het aardse bestaan als mens zou niet hoeven worden afgelegd als de mens zich hierop niet zou kunnen voltooien.

Want hiervoor is toch de vrije wil vereist, anders zou het waarlijk geen bewijs van mijn volmaaktheid zijn, wanneer Ik zelf de toestand van iedere ziel bij de dood van het lichaam zou bepalen, wanneer Ik zelf elk gebeuren, elk handelen en denken, beantwoordend aan mijn wil, zou richten. Dan zou ook nooit de mensheid in zonde en verdorvenheid geraken, omdat mijn wil altijd goed is, d.w.z. steeds overeenstemt met de wettelijke ordening.

Maar u hebt het verstand, daarover na te denken, juist daarom gekregen, omdat u zich met alles grondig bezig zult houden, omdat u geen machines bent, werkstukken die de Schepper geschapen heeft volgens Zijn plan en die zichzelf nooit meer zouden kunnen veranderen, omdat ze daartoe zonder vrije wil niet in staat zouden zijn. U, mensen houd u daarom serieus niet zulke gedachten bezig, daar u zich anders niet verantwoordelijk voelt voor uw levenswandel op aarde zoals deze er aan het eind van uw leven uitziet. Richt uw wil vanzelf naar Mij, uw God en Schepper, en waarlijk, dan zult u zeker ook niet lang meer in duisternis verkeren. Er zal u een licht ontstoken worden en in dit licht herkent u ook de weg die naar het doel voert - naar Mij en naar met eeuwige leven.

Amen

BD.8777

12 maart 1964

Gods volmaaktheid kent geen beperking in tijd en ruimte

Eonen zijn er al vergaan en eonen zullen nog vergaan, maar altijd nog zullen er scheppingen zijn in het universum omdat van het eens gevallen geestelijke er nog oneindig veel wacht op verlossing, omdat nog ontelbare geestelijke wezens, verhard in hun substanties, verlangend wachten op hun verandering tot levende materie. De positieve ontwikkeling van al dit geestelijke vraagt eeuwigheden tot het weer tot ik-bewuste wezens geworden is, die nu hun ontwikkeling tot een (goed) einde kunnen brengen - maar evengoed is een falen mogelijk en dat vergt wederom eindeloze tijden om definitief te vergeestelijken.

U, mensen zult u nu afvragen, waarom Ik als de eeuwige goddelijke Geest, als Schepper en Heer van alles wat bestaat, Mij eigenlijk zo'n werkzaam zijn in de oneindigheid heb voorgenomen, waarom Ik geesten schiep en het niet verhinderde dat dezen in de diepte

stortten, dat ze tegen Mij opstonden en Mij als het ware vijandig gezind werden - en waarom Ik de gezindheid van al deze geesten weer op Mij wil richten. En u zult u ook afvragen wat Mij ertoe bewogen heeft talloze scheppingen te laten ontstaan, die, in de grond van de zaak, die gevallen geesten zijn.

En steeds weer zal Ik u moeten antwoorden, dat mijn eindeloos diepe liefde Mij zowel bewoog om volmaakte geesten te scheppen alsook om de onvolmaakt geworden geesten weer terug te winnen en dat mijn niet te overtreffen wijsheid ook een plan ontwierp waardoor Ik mijn doel eenmaal zal bereiken - dat mijn onbegrensde macht alles kon laten ontstaan, wat Ik maar wilde en dat er Mij daarom geen grenzen gesteld zijn - en dit bewustzijn mijn gehele gelukzaligheid is, waaraan Ik echter ook andere wezens zou willen laten deelnemen, maar dat dezen dan ook net zo geard moesten zijn als Ik zelf.

En al mijn besturen en werkzaam zijn in de oneindigheid dient alleen maar dit ene doel, uit de door Mij eens geschapen werken ware goden te vormen - wezens in de hoogste staat van volmaaktheid, die nu als mijn kinderen scheppen en werken kunnen met Mij en vanuit dezelfde wil.

Daar Ik volmaakt ben, bestaat er voor Mij geen beperking en daarin is ook het eindeloze aantal van geschapen en van gevallen geesten en zijn ook de eeuwig durende tijden gegrondvest, die die geesten nodig hebben, tot ze dat zijn wat Ik zelf Mij niet kan scheppen: ware kinderen - mijn evenbeelden, die in onvoorstelbare zaligheid actief kunnen zijn in het geestelijke rijk.

Wanneer u, mensen u een juist denkbeeld vormt van Mij en mijn Wezen, moet het u op de eerste plaats ook duidelijk zijn dat er voor Mij geen beperking kan bestaan, anders zou Ik niet hoogst volmaakt genoemd kunnen worden, want beperking is altijd het kenmerk van het onvolmaakte. Voor Mij is tijd noch ruimte begrensd, noch liefde, wijsheid en macht en bijgevolg werk Ik altijd en eeuwig en heb toch een doel: de totale vergoddelijking van alle door Mij in het leven geroepen geestelijke wezens.

En deze vergoddelijking vereist de vrije wil van het geschapen wezen, en deze kan zich aansluiten bij Mij en mijn wil, maar zich ook tegen Mij verzetten, waar het wezen niet bij gehinderd wordt. Eerst de vrije wil is het ware leven - zonder deze wil zou alles slechts een dood werkstuk zijn, dat dan weliswaar ook uit mijn macht tevoorschijn kwam, maar waarbij mijn liefde en wijsheid niet betrokken zouden zijn geweest. Want mijn liefde schiep zich wezens die zij gelukkig wilde maken en mijn wijsheid ontwierp het plan het geschapene te vergoddelijken.

De liefde gaf het wezen het "leven", want pas de vrije wil betekent leven, terwijl het wezen dat onder dwang mijn wil zou moeten vervullen, een dood wezen zou zijn en

blijven - een werkstuk dat weliswaar hoogst volkomen geschapen was, maar met deze volkomenheid niets zou kunnen beginnen, wanneer het aan mijn wil gebonden zou zijn.

Dan zouden ook alle geschapen wezens slechts afsplitsingen van Mij geweest zijn, maar niets dat zelfstandig uit Mij, buiten Mij geplaatst was, dat ook vrij zou kunnen willen en handelen zoals Ik zelf En dat zou weer aan mijn liefde en wijsheid hebben laten twijfelen, die echter het wezenlijke van mijn Wezen, het alles omvattende begrip van de hoogste volmaaktheid zijn.

Het op de hoogte zijn van mijn scheppingsdaad, vereist al een zekere graad van rijpheid van de ziel, die anders nog niet in staat zou zijn zo'n weten op te nemen, want het gaat niet alleen om het weten ervan, maar om het begrijpen van processen die het hele ontstaan van de hele schepping betreffen, alsmede ook van de eindeloze tijden die nog nodig zijn om het werk van het terugvoeren ten einde te brengen.

En omdat u, mensen u geen voorstelling kunt maken van eindeloze tijden en onbegrensde ruimte, kan zo daarover ook maar indirect uitsluitel worden gegeven. U moet echter nochtans weten dat voor Mij duizend jaar zijn als een dag en dat eens voor ieder wezen dat van Mij is uitgegaan, de dag komt om terug te keren in het vaderhuis - en of daar ondertussen nog eeuwigheden vergaan - dat de zaligheid dan duizendvoudig opweegt tegen alle daaraan voorafgegane toestanden van kwellen en ook deze zaligheid geen einde zal krijgen, wat u, mensen echter eveneens nog niet begrijpen kunt, omdat u alleen maar in staat bent beperkt te denken, dat u dan echter ook Mij zelf, uw God en Schepper, uw Vader van eeuwigheid zult liefhebben uit heel uw hart, met alle innigheid waartoe uw wezen in staat is en dat u aan de verlossing, ofwel het zalig worden van alle wezens die het laatste doel nog niet bereikt hebben, met totale ijver zult deelnemen. Want de liefde drijft u ertoe, die dan ook een zodanige graad bereikt zal hebben, dat het u mogelijk is alles te realiseren wat u wilt. Want dan is uw wil geheel in de mijne binnengegaan en bent u dus tot goden geworden, tot mijn kinderen, die Ik eeuwig niet meer verliezen zal.

Amen

BD.8850

6 september 1964

De vrije wil moet de waarheid aannemen

Wat Ik ook steeds tegen u zeg, u kunt er voor de wereld als waarheid voor instaan, want de wereld heeft de waarheid nodig, want ze kan in dwaling en leugen nooit de weg naar Mij vinden. Maar u, mensen zult u nu afvragen waarom Ik het heb toegelaten dat de dwaling zich zo kon verbreiden. En Ik kan u daar steeds alleen maar hetzelfde antwoord

op geven, dat uw vrije wil alleen doorslaggevend is of u, mensen in de waarheid of in de dwaling verkeert.

Dat er grote (kerkelijke) gemeenten ontstaan zijn en deze voortdurend hun onjuiste meningen verdedigen, is alleen aannemelijk door de vrije wil van de stichter. En zo heeft mijn tegenstander, qua aantal, een veel grotere aanhang, omdat de mensen niet nadenken, maar dit aan de leiders overlaten, die ze blindelings volgen. Maar dezen zullen de verantwoording niet alleen te dragen hebben, maar evenzo ook al hun aanhangers en alleen de graad van liefde van ieder apart zal beslissend zijn welk lot hij eens dragen moet.

De wereld is aan dwaling ten prooi gevallen - maar hoe het ook zij: Ik zal steeds weer een vonk licht uitzenden, die weer licht ontsteken kan. Mijn geest zal steeds weer werkzaam kunnen worden, omdat ook steeds weer enkele mensen een hoge graad van liefde bereiken, die Mij dan ook de mogelijkheid geeft me bekend te maken, zodat de zuivere waarheid steeds weer aan de mensen gebracht kan worden.

Maar wie neemt haar aan? Ieder mens die Mij aan zijn medemensen anders beschrijft dan het beeld dat ze zich van Mij ontworpen hebben, wordt afgewezen, en daarom is het nauwelijks mogelijk hun de waarheid te brengen. En of mijn woord ook nog zo duidelijk en ondubbelzinnig gegeven wordt, de mensen staan er toch afwijzend tegenover, omdat mijn tegenstander hen beïnvloedt. Mijn tegenstander zal steeds tegen de waarheid strijden en hij heeft grote macht over de mensen omdat er maar weinige een leven in liefde volgens mijn wil leiden. Maar diegenen die in de liefde leven, zullen aan zijn ingrijpen niet meer onderworpen zijn, ofschoon ze hier nog aan blootgesteld zijn. En daar waar de liefde beoefend wordt, zal ook mijn woord, de zuivere waarheid ingang vinden, want zij die in liefde werkzaam zijn zullen het aanvaarden als waarheid, zonder dat hun wil geweld wordt aangedaan.

Daar echter de waarheid aan allen wordt aangeboden, moeten ook die mensen zich verantwoorden die haar niet hebben aangenomen, want ze konden mijn woorden evengoed geloof schenken, zoals ze het wel bij de dwaling gedaan hebben omdat ze een vrije wil bezitten.

En zo zult u die Mij dienen wilt, steeds alleen maar uw medemensen de zuivere waarheid hoeven voor te houden en ieder afzonderlijk kan daar dan zijn standpunt tegenover bepalen. En wanneer hem de zuivere waarheid ernst is, zal hij er ook over nadenken en dan sluit hij zich niet meer af voor mijn openbaringen.

En daarom is het verbreiden van mijn leer het voornaamste waarvoor Ik u als knechten in mijn wijngaard nodig heb, want de liefde moet deze uitdragen - in liefde moet ze worden aangeboden en zo zal ze ook ieder mens aanspreken die eveneens de liefde beoefent en toegankelijk is voor de waarheid.

De strijd tussen licht en donker zal tot het einde toe blijven bestaan en mijn tegenstander zal steeds meer in macht toenemen, omdat de vrije wil van de mensen dit toelaat. Maar tot het einde toe zal Ik ook de waarheid naar de aarde sturen en die zal zijn doen en laten belichten en dit ontmaskeren - wat echter steeds alleen voor diegenen duidelijk is die al open staan voor de zuivere waarheid, terwijl de anderen hun dwaling aanhangen en deze verdedigen. Maar iedere ziel die u uit de strikken van mijn tegenstander redt, is gewonnen voor de eeuwigheid.

En dit ene zou u tot meer arbeid in de wijngaard moeten aansporen: dat in het rijk hierna alleen die mens zich in het licht bevindt die in de waarheid verkeert. Wie hier dus niet van zijn dwaling wil afzien, die neemt hem mee naar de eeuwigheid en hij zal daar zolang niet tot gelukzaligheid komen, tot hij zijn foutieve denken opgeeft. En het is wederom alleen van de graad van zijn liefde op aarde afhankelijk of, na zijn binnengaan in het geestelijke rijk, dan als loon, het inzicht bliksemsnel van hem meester maakt, zodat hij zich dan vlug van de dwaling afwendt.

Vergeet daarom nooit het gebod van de liefde aan allen voorop te stellen, vergeet nooit de mensen tot een leven in liefde aan te sporen wanneer voor henzelf het heil van hun ziel van belang is. Dan zal de werkelijk zoekende ook al op aarde een lichte twijfel gaan voelen over de waarheid van datgene wat hij tot dusver voor waar gehouden heeft. En dan is het ook makkelijker hem de waarheid te brengen - hij zal ze zonder weerstand aannemen en toch zal evenwel zijn vrije wil niet worden aangetast.

Amen

BD.9026

3 augustus 1965

Algehele overgave en totale onderwerping van de wil

Gedurende de gang over de aarde rust er een grote verantwoordelijkheid op u, waarmee u echter Mij zelf kunt belasten wanneer u kunt besluiten u aan Mij over te geven met al uw krachten en met heel uw ziel. Dan zult u van elke verantwoordelijkheid vrij kunnen zijn. U weet dat Ik dan de leiding van u overneem en al uw schreden zo richt dat ze onvermijdelijk bij Mij terecht komen. Dat betekent dat u dus uw wil helemaal vrij aan Mij onderwerpt en u nu ook de wilsproef hebt doorstaan die werkelijk de zin en het doel van uw leven op aarde is.

Geheel en al in mijn wil binnengaan ontheft u van elke verantwoordelijkheid, want u kunt dan niet anders dan volgens mijn wil leven. U zult juist en rechtmatig handelen, u zult de geboden van de liefde tot Mij en tot uw naaste vrijwillig naleven en de tegenstander zal u geen schade meer kunnen toebrengen. Uw weg over de aarde zal

dan geheel volgens mijn wil verlopen, zodat er geen enkel gevaar bestaat dat u deze zonder succes af zou kunnen leggen.

Geef u maar geheel over in mijn handen en u bent dan door uw overgave volledig de mijne geworden. U zult dan ook niet meer de wereld hoeven te vrezen, de aardse materie zal u niet raken, u zult haar slechts gebruiken volgens mijn wil, u zult haar ertoe brengen te dienen en tegelijkertijd haar de gelegenheid geven zich positief te ontwikkelen.

En deze eenvoudige weg zou u allen moeten gaan, de weg van overgave aan Mij - Die dan steeds bereid ben uw boeien te verbreken. Want zodra u zich aan Mij overgeeft in het volle geloof en uit liefde voor Mij, zal ook het verlossingswerk van Jezus Christus voor u begrijpelijk zijn. U neemt dan de weg naar Hem en u erkent daardoor Mij zelf als uw God en Schepper, als de Verlosser uit alle gebondenheid.

Maar dan hoeft u niet te vrezen ooit weer in de macht van uw tegenstander te komen, want zijn macht over u is gebroken op het moment van volledige overgave aan Mij. Dan is ook uw beslissing uitgevallen ten gunste van Mij, want u wendt u nu van hem af en streeft er bewust naar Mij te bereiken. Ik heb dan recht op u, dat de tegenstander Mij niet meer kan ontnemen, want nu gaat heel uw liefde uit naar Mij en die geeft Mij eeuwig niet meer op. En mijn liefde geeft u eeuwig niet meer op.

Wanneer u deze weg op aarde naar Mij neemt, wanneer u weet dat u in Jezus uw God en Vader aanroept die zich zelf voor u aan het kruis heeft geofferd om uw zware zonde van weleer teniet te doen en wanneer u nu vrij bent van mijn tegenstander, dan hebt u ook de juiste beslissing genomen. U hebt dan weer de uitstraling van de liefde aangenomen zonder welke er geen zaligheid bestaat.

Uw lot zal dan nog heerlijker zijn dan voorheen, toen u weliswaar hoogst volkomen van Mij uitging maar desondanks mijn werk was, terwijl u nu gerijpt bent tot mijn kinderen - die Ik voor Mij zelf niet kon scheppen, maar die Ik toch alle aanleg gegeven heb om het zelf uit eigen beweging te worden.

En Ik wil het u graag gemakkelijk maken en daartoe heb Ik slechts uw algehele overgave aan Mij nodig, opdat Ik nu al uw wegen zo kan effenen dat u geen enkele verantwoordelijkheid hoeft te dragen, zodat u steeds alleen maar hoeft te denken en te handelen zoals Ik het u in uw hart laat voelen en u dan gelukkig bent omdat Ik zelf u leid en uw gedachten stuur. Dan handelt u wel vanuit een volledig vrije wil, maar deze wil laat Mij heel duidelijk de leiding nemen en dus kunt u niet anders dan juist willen en handelen.

U bent dan voor een tweede maal uit mijn hand voortgekomen, maar zo, zoals u het zelf gewild hebt, en nu heeft uw vrije wil meegeholpen dat te worden, wat in het begin niet uit Mij kon voortkomen. En uw en mijn gelukzaligheid zullen steeds groter

worden, want mijn rijk zal u heerlijkheden bieden waarvan u zich in uw gedachten geen voorstelling kunt maken. Want wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit heeft gehoord, dat heb Ik diegenen bereid die Mij liefhebben.

Amen

* * *